

med lige stor Grund har gjort gjældende, at den omkvæstionerede Grund hører til hans Eiendom Artun. Uden yderligere at gaa ind paa dette Spørgsmaal maa det anses for notorisk, at denne Dæmning aarligen igjennem et Tidrum af mange Aar er bleven opført paa dette Sted paa Grund af Larefangsten og atter borttagen, naar denne var sluttet, uden at der tidligere, saavidt man veed, har været Anledning til Ufred eller Uenighed, førend ifjor, da Kjøbmand Thomsen nødsagedes til ved Fogden at nedlægge Forbud imod, at Tiltalte, Næssesfor B. Sveinsson, saaledes opdæmmede Vandet for at benytte det til Engvanding, at Elven undertiden, til stor Skade for Larefangsten, næsten var aldeles tør, medens der til andre Tider, naar Dæmningerne toges bort, var en overvældende Mængde Vand i den. Efterat dette Forbud var nedlagt og til Trods herfor, hindrede Tiltalte, uden selv at have noget Gavn deraf, Vandets naturlige Løb i Elven ved at opføre en Dæmning ligeoverfor Grændsen af det Distrikt, hvor Kjøbmand Thomsen eier Fisseretten, saa at denne maatte henvende sig til Politiet for at faae Dæmningen nedreven, ligesom ogsaa Tiltalte Gjølfsur Markusson paa Næssesfor B. Sveinssons Tilskyndelse ved en anden Leilighed lod nedrive netop samme Dæmning, som nærværende Sag dreier sig om, og hvorfor der blev anlagt Sag imod ham.

Dette i Forbindelse med den af Tiltalte, Næssesfor B. Sveinsson, den 27de Mai ligeoverfor Kjøbmand Thomsen udførte ustyrlige Afdærb, ved hvilken den almindelige Fred maa anses for angreben, kan, saaledes som anført, ikke andet end paadrage Tiltalte Straf, og synes man ved Bestemmelsen af denne særligen at maatte tage Hensyn til Tiltaltes Stilling i Samfundet, nemlig forsaavidt han er Næssesfor i den kongelige islandske Lands-overret, thi det maa anses for billigt, at en Mand i den Stilling mere end Andre klart bør forstaae at skjelne mellem, hvad der er Lovligt og Ulovligt, og desuden bør ligeledes tages Hensyn til, at en saadan Fremgangsmaade af en Mand i hans Stilling kan forvolde, at Folk faa en urigtig Forestilling om, hvad der er Ret og hvad Uret, hvad der ogsaa klarligen ses med Hensyn til de Medtiltalte.

Uagtet der efter Sagens Omstændigheder ikke kan blive Tale om anden Straf end Bøder, synes disse, hvad Tiltalte Næssesfor Sveinsson angaar, at burde ansættes til en høiere Grad, og forekommer det passende, at han betaler 50 Rd. til Seltjarnarnes Hrepps Fattigkasse. Forsaavidt Kjøbmand Thomsen formener sig berettiget til at fordrø, at det Offentlige ved særlige Foranstaltninger forskafter ham Sikkerhed for Person og Eiendom ligeoverfor Tiltalte Næssesfor B. Sveinsson, ffjønner Retten ikke, at denne, uagtet det ikke kan nægtes, at Kjøbmand Thomsens Eiendele Tid efter anden have været undergivne ulovlige Angreb af Tiltalte, har truet hans Person med nogen saadan Fare, at der er tilstrækkelig Anledning til at træffe særlige Foranstaltninger i saa Henseende.

Hvad de øvrige Tiltalte angaar, som Alle synes mere end almindeligt vankundige og synes at være forledte af Medtiltalte Næssesfor B. Sveinsson, der staar over dem baade ved sin Stilling og øvrige Forhold, kunne de vel ikke undgaa Straf, men denne synes efter Omstændighederne passende at kunne bestemmes for Gjølfsur Markusson til en Bøde af 10 Rd. til Mosfells Hrepps Fattigkasse, og for Thorsteinn Bjarnason og Magnus Olafsson til en Bøde af 5 Rd. for Hver til Seltjarnarnes Hrepps Fattigkasse. Hvad Sidtnevnte angaar, ses det vel ikke, at han har taget nogen aktiv Del i Nedrivelsen af Dæmningen; men han kom dog did i den Hensigt at tage Del heri, hvis de ikke vare blevene hindrede af Thomsens Folk.

Slutteligen bør de Tiltalte Gen for Alle og Alle for Gen at betale den af Kjøbmand Thomsen paastaade og uimodsagte Skadeserstatning af 13 Rd.

De Tiltalte betale desuden alle af denne Sag lovligt flydende Omkostninger, ligeledes Gen for Alle og Alle for Gen.

Thi kjendes for Ret: